

Prefaci

1 Pels qui es recolzen sobre l'infinit que ens serva, avui és un dia
curull de benediccions. El pastor desvetllat contempla les febles
3 lluïssors de l'albada, abans no arribi la plenitud esclatant del nou dia.
Així resplendí l'esblaiïmat estel dels profetes-pastors, i tanmateix
travessà la nit, i arribà a l'indret on, dins d'una bressolada foscor, jeia el
6 nadó de Betlem, l'herald humà del Crist, la Veritat, que havia de fer
planer a l'enteniment entenebrit el camí de la salvació pel Crist Jesús,
fins que, havent travessat una nit d'errors, no despunti la claror del matí
9 i llueixi l'estel director de l'ésser. Els Màgics foren menats a contemplar
i a seguir aquest estel diürn de la Ciència divina que il.lumina el camí
vers l'harmonia l'eterna.

12 L'hora dels pensadors ha arribat. La Veritat, independent de
doctrines i sistemes molt temps honorats, truca a la porta de la
humanitat. La complaença del passat i el fred formalisme del
15 materialisme s'esfondren. La ignorància de Déu ja no és més la
passera de la fe. L'única garantia d'obediència és entendre ben bé
Aquell, la coneixença veritable del qual és Vida eterna. Ni que els
18 imperis s'ensorrin, "El Senyor regnarà per sempre."

Un llibre introdueix nous pensaments, però no els pot fer capir més
de pressa. És la tasca del pioner forçut estellar l'alt roure i tallar el
21 granit brut. El temps a venir ha de declarar allò que el pioner ha assolit.

Des de la descoberta que l'autora féu del poder de la Veritat per a

1 tractar tant la malaltia com el pecat, el seu sistema ha estat
experimentat a fons i no se li ha trobat cap falla; però per a assolir les
3 alçades de la Ciència Cristiana, l'home ha de viure obeint-ne el Principi
diví. Per a desenvolupar el ple poder d'aquesta Ciència, les
discordances del sentit material s'han de donar a l'harmonia del sentit
6 espiritual, de la mateixa manera que la ciència de la música esmena
els tons falsos i forneix als sons una dolça harmonia.

La teologia i la física ensenyen que l'Esperit i la matèria són tots dos
9 reals i bons, quan de fet, només l'Esperit és bo i real, i la matèria és
l'oposat de l'Esperit. La pregunta, Què és la Veritat? troba resposta a la
demostració, -al guariment tant de la malaltia com del pecat; i aquesta
12 demostració ensenya que el guariment Cristià confereix una salut
superlativa i fa els homes més bons. Sobre aquesta base la Ciència
Cristiana lliurarà un veritable combat. Segles i segles, els metges han
15 batallat amb la malaltia emprant remeis materials; però la pregunta es
planteja, han minvat les malalties mercès a aquests practicants? Un
"No" vigorós n'és la resposta, deduïble de dos fets de la mateixa
18 naturalesa: la reputada longevitat dels Antediluvians, i la ràpida
multiplicació i la violència creixent de les malalties des del diluvi.

A l'obra de l'autora, RETROSPECCIÓ I INTROSPECCIÓ, hom hi pot trobar un
21 resum biogràfic, que narra les experiències que la menaren, l'any 1866,
al descobriment del sistema que anomenà Ciència Cristiana. Des de
l'any 1862 havia començat a escriure i a donar a alguns amics els
24 resultats del seu estudi de les Escripures, puix la Bíblia fóu el seu únic
mestre; però aquestes composicions primerenques només eren les
beceroles, -les primeres passes d'un infant al món de l'Esperit tot just
27 descobert.

1 També començà a apuntar els seus pensaments sobre el tema
principal, però aquestes notes eren gatgeigs infantils de la Veritat. Un
3 infant s'amara del món exterior amb els ulls, i en fa festa. Està tant
segur de l'existència del món com de la seva; tanmateix no pot
descriure el món. Troba unes quantes paraules, i gatgejant, amb
6 aquests mots, mira de fer entendre els seus sentiments. Més tard, la
llengua expressa, ni que de manera encara imperfecta, el pensament
més afinat.

9 I així fóu amb l'autora. Com diu un poeta de si mateix, "gatgejava
versejant, perquè la poesia li era natural." Alguns dels assajos escrits
aleshores encara circulen entre els seus primers alumnes, però són
12 temptatives febles per a exposar el Principi i la pràctica del guariment
cristià, i no són exposicions arrodonides ni satisficients de la Veritat.
Avui, tot i estar contenta d'haver fet una mica de progrès, és encara
15 una deixebra dòcil esperant a les portalades del cel la Ment del Crist.

L'any 1870 li foren reconeguts els drets d'autor del seu primer
opuscle de la Ciència Cristiana; però no se'n féu la primera impressió
18 fins el 1876, perquè havia entès que aquesta Ciència havia de ser
demostrada pel guariment, abans que una obra sobre aquest tema
pogués ser estudiada profitosament. Tanmateix, des del 1867 fins el
21 1875, en circularen còpies entre els seus amics.

Abans d'escriure aquest llibre, CIÈNCIA I SALUT, féu moltes notes sobre
les Escriitures, que no han estat mai publicades. Això fóu als anys
24 1867 i 1868. Aquest maldar ens ensenya com n'havia estat
relativament d'ignorant fins aleshores del prodigiós problema de la
Vida, i les passes graduals que a la llarga, la portaren a trobar-ne la
27 solució; tanmateix valora totes aquestes notes, igual que un pare porta
al cor els records del creixement del seu fill, i no en canviaria cap.

1 La primera edició de CIÈNCIA I SALUT fóu publicada l'any 1875. Des
d'aleshores han aparegut diversos llibres sobre el guariment mental, la
3 majoria teòricament inexactes i plens de plagis de CIÈNCIA I SALUT.
Aquests llibres tenen la ment humana per un agent guaridor, mentre
que aquesta ment no és un factor al Principi de la Ciència Cristiana.
6 Tanmateix hi ha uns quantes obres basades en aquest llibre, que
poden fer servei.

L'autora no ha compromès la seva consciència per a emmotllar-se
9 al corrent del pensament general, ans ha presentat el text de la Veritat
pel broc gros, i honestament. No ha mirat pas d'embellir, d'elaborar, o
de tractar en tot detall un tema tan infinit. Amb milers de casos de
12 guariment ben autenticats, ella i els seus estudiants, han demostrat la
vàlua dels seus ensenyaments. La majoria d'aquests casos se'ls hi
havien escapat de les mans a la classe mèdica, i s'havien declarats
15 inguaribles. Ben pocs malalts es giren vers Déu fins que tots els seus
puntal físics no els hi han fallat, perquè molt feble és la fe que hom té
en la Seva voluntat i el Seu poder de guarir les malalties.

18 El Principi diví del guariment és demostrat a l'experiència personal
de tot cercador sincer de la Veritat. El seu propòsit és bo, i la seva
aplicació és més segura i potent que el de qualsevol altre mètode
21 sanitari. El pensament cristià sense prejudicis és el que es deixa tocar
més ràpidament per la Veritat, i en queda convençut més aviat. Només
es barallen amb el mètode científic els qui no l'entenen, o, els qui,
24 discernint la veritat, no s'acosten a la claror per por que els seus actes
no siguin blasmati. No cal que l'estudiant estigui gaire desenvolupat
intel.lectualment, però és d'allò més desitjable que sigui moralment sa.

1 Molts s'imaginen que el fenomen del guariment físic a la Ciència
Cristiana només presenta una fase de l'acció de la ment humana, que
3 d'una manera inexplicable té per resultat el guariment de la malaltia.
Ben altrament, la Ciència Cristiana explica racionalment que tots els
altres mètodes patològics són el fruit de la fe humana en la matèria, -fe
6 en les obres, no de l'Esperit, ans de la ment carnal, que ha d'acabar
donant-se a la Ciència.

El guariment físic de la Ciència Cristiana és el resultat ara, com en
9 fóu al temps de Jesús, de l'operació del Principi diví, davant del qual el
peccat i la malaltia esdevenen irrealment a la consciència humana i
desapareixen tant naturalment i tant inevitablement com la foscor fa
12 pas a la claror i el pecat a la reforma. Tant avui com aleshores,
aquestes obres poderoses no són sobrenaturals ans supremament
naturals. Són el senyal de l'Emmanuel, o "Déu amb nosaltres," -una
15 influència divina sempre present a la consciència humana, que es
renovella, i ve ara, segons l'antiga promesa,

18 *A predicar la llibertat als captius (dels sentits)*
Tornar la vista als orbs,
i alliberar els oprimits

21 Quan Déu cridà l'autora a proclamar el Seu evangeli a aquesta
generació, li encomanà també de plantar i regar la Seva vinya.

24 L'autora obrí la primera escola de la Ciència Cristiana del guariment-
Ment amb un sol estudiant a Lynn, Massachussets, als volts de l'any
1867. El 1881, inaugurà el Col·legi Metafísic de Massachussets a
27 Boston, sota la insígnia de la Commonwealth, emparant-se en una llei
d'universitats que s'havia tot just acceptat, i que li donà el dret de
fundar la seva institució amb finalitats mèdiques. Després del 1883 cap

1 més autorització per a fundar institucions similars els hi fóu concedida
als Científics Cristians, i fins el dia d'avui, el seu Col.legi és l'únic
3 d'aquesta mena que mai s'ha fundat als Estats Units, el primer país on
hi fóu introduïda la Ciència Cristiana.

En set anys, més de quatre mil estudiants foren instruïts per l'autora
6 al seu Col.legi. Tot aquest temps fóu el pastor de la primera Església
Científica del Crist que es creà, Presidenta de la primera Associació
dels Científics Cristians, que feia trobades mensuals, editora de les
9 seves obres, i (una part d'aquest període) edità i publicà ella sola el
Diari de la Ciència Cristiana, el *Christian Science Journal*, el primer
periòdic publicat pels Científics Cristians. Tancà el seu Col.legi el 29
12 d'Octubre del 1889, al cimall de la seva prosperitat, empesa per la
profunda convicció que els propers dos anys de la seva vida s'havien
de consagrar a revisar i a posar a punt CIÈNCIA I SALUT, que fóu publicada
15 l'any 1891. Retingué els drets de fundació del Col.legi que se li havien
concedit, i com a Presidenta, el tornà a obrir l'any 1899, per puntal de
la seva Ésglesia. Fins el juny del 1907, no tornà a llegir aquest llibre de
18 cap a cap per a aclarir-ne bé l'idealisme.

Amarada de l'esperit d'amor del Crist, -com el qui "esperant-ho tot,
ho aguanta tot," i és feliç de portar conhort als afeixugats i guariment
21 als malalts-, posa aquestes pàgines a les mans dels honestos
cercadors de la Veritat.

MARY BAKER EDDY